

Legend, Bill. Hell. XVII, 1, 5. 28

Δαμασκηνός

(Ξτανδίου) 16α.

ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἑξήκοντα ἔτη. (ἀριθ. 15):

Βίβιον ἡγορούμενον θνητὸν ὅσον σαρκοφάγον,
ὁ ἦν Μναχὸς Δαμασκηνός ὁ ὑποδιδάσκων καὶ Πλου-
δίου ὁ ὁμογενεὶς. Ἐνταῦθα ἐκλήθησαν καὶ ἕτεροι
τῆς αἰῆος, ὡς ἔχρηστο, ἑπτά. Εἰς τὸ πῦρ τῷ βίβιον.
Μετὰ καὶ τῷ ἐφύχουσι (sic) τῷ σέξου ἡρώδ.
Τοὶ σαρὶ βίβιον πρῶτος, Ἐνδύου, αἰσά. Ἀντι-
νήν τῷ σαρὶ, ἀντιπῶρος, γὰρ τῷ αὐτῷ. Ἐπει-
δή δὲ καὶ διορθώσῃ, Ματθαῖον τῷ ἐκχρίσῃ,

ἱερογλυφικῶν. τῶν αὐτῶν ἀρχιμανδρίτου ἀρχιεπισκόπου,
 τῶν πολυτελειῶν. Ἐπεὶ ^(sic) τῶν ἐνσάρκων ἀνο-
 νορίων, τῶν αὐτῶν ἡμεῶν ἵδου γὰρ. αἰχμή.

(Περὶ αὐτῆς τῆς Βιβλίου ἀποκαθάρσεως Νεῖς Θεσσαλονίκης... ἔκδο-
 σις ... 1672 ὡς ἀπὸ Legend, ἡδ' αὐτῶν, τόμ. 2, σελ. 507,
 σ. 272-3)